

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814208175
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814208175.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, zast. Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: B. I., C.. XX.X.XXXX, S. Š. XXX/X, XXX XX N. C. D., toho času pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou N. O., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné, o zaplatenie sumy 413,57 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.9.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 413,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 399,49 eur od 14.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná uzatvorila dňa 10.2.2006 so spoločnosťou O. O., X..O., Y.: XX XXX XXX zmluvu obežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“). O. O. uzatvorila so žalovanou dňa 11.4.2006 Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty prostredníctvom ktorej žalovaná mohla realizovať transakcie s prostriedkami na vyššie uvedenom účte. Následne uzatvorila dňa 20.7.2006 aj Dodatok č. 1 k Zmluve ktorým čiastočne modifikovala vzájomné práva a povinnosti. Nakoľko žalovaná splnila podmienky, právny predchodca žalobcu listom: „Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania“ zo dňa 20.7.2006 potvrdil žalovanej splnenie podmienok a poskytla žalovanej povolené prečerpanie. Výška úverového rámca bola dohodnutá v sume 531,10 eur (16.000 SK), výška úrokovej sadzby povoleného prečerpania 15,40 % p. a., premenlivá. Uvedené povolené prečerpanie bolo poskytnuté do 19.2.2020. Súčasťou týchto zmlúv sú tiež Všeobecné obchodné podmienky O. O. účinné od 1.1.2006 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“), Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006 (ďalej len „Úverové podmienky“), a Sadzobník poplatkov O. O. (ďalej len „Sadzobník poplatkov“). Žalovaná sa v zmysle vyššie uvedených zmlúv oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov súhlasila s nimi a zaviazala sa ich dodržiavať. O. O. umožnila čerpať žalovanej Úver tak, že realizovala platobné príkazy žalovanej, príkazy na prevod alebo výber hotovosti žalovanou, a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovanej voči O. O. z účtu žalovanej, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovanej alebo vkladom v hotovosti na účet žalovanej. Žalovaná využila možnosť čerpať Úver od O. O., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiavala, a dostala sa so splácaním do omeškania. Žalovaná vykonala poslednú úhradu vo výške 20,- eur dňa 2.4.2013. Nakoľko po tejto úhrade už žalovaná nevykonala na úhradu Úveru žiadnu platbu a Úver nevyužívala, rozhodla sa O. O. túto pohľadávku odpredať a preto ku dňu

12.12.2013 Úver ukončila a jednotlivé položky odpísala. O. O. tak vznikla pohľadávka voči žalovanej, na sumu celkom vo výške 413,57 eur, pričom táto suma ku dňu postúpenia t.j. k 13.12.2013 pozostáva z Istiny Úveru po splatnosti v sume 399,49 eur, vyčísleného úroku z omeškania po zosplatnení 14,08 eur. Výpis z bankovej knihy, ktorá musí byť vedená v zmysle Zákona o bankách potvrdzuje výšku pohľadávky. O. O. a žalobca uzatvorili dňa 13.12.2013 v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1409/2013/CE. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1409/2013/CE je uvedená pod č. 122 aj Pohľadávka voči žalovanej. Na základe uvedeného prešla súčinnosťou od 13.12.2013 na CASH COLLECTORS Pohľadávka zo Zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. O. O. oznámila postúpenie Pohľadávky žalovanej doporučeným listom zo dňa 30.12.2013. Žalobca oznámil postúpenie Pohľadávky žalovanej prostredníctvom Výzvy na úhradu pohľadávky zo dňa 13.1.2014, ktorým ju zároveň vyzval na okamžitú úhradu pohľadávky. Žalobca sa v danej súvislosti odvolával judikát Najvyššieho súdu SR R 119/2003.

Súd vykonal šetrenie pobytu žalovanej a keďže nezistil iný jej pobyt, uznesením jej ustanovil na zastupovanie v konaní opatrovníčku. Opatrovníčka žalovanej sa vo veci samej nevyjadrila a ponechala vec na rozhodnutie súdu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 11.4.2006, Zmluvou o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, Dodatkom k zmluve o bežnom účte zo dňa 20.7.2006, Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 20.7.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami zo dňa 1.1.2006, Obchodnými podmienkami O. O., X..O.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, Sadzobníkom poplatkov a náhrad O. O., X..O.. účinným od 1.2.2006, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1409/2013/CE, výpisom z účtu žalovanej č. 0561428154, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.12.2013, výzvou na úhradu pohľadávky zo zmluvy č. 562997498 zo dňa 13.1.2014. Ďalej súd vykonal dokazovanie špecifikáciou žalovanej sumy zo dňa 1.6.2015 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

O. O., X..O.. ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzatvorili dňa 10.2.2006 zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Zároveň medzi zmluvnými stranami bola dojednaná periodicita vyhotovovania výpisov z účtu na požiadanie osobne. Podľa Článku III, bod. 2 a 3 zmluvy Majiteľ účtu vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Banky a Obchodnými podmienkami Banky pre poskytovanie splátkových kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely tejto zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 (ďalej „VOP“). Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Žalovaná a pôvodný veriteľ O. O., X..O.. dňa 11.4.2006 uzavreli aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie platobnej karty VISA Electron žalovanej s limitom platobnej karty 10.000,- Sk hotovostný a 10.000,- Sk bezhotovostný. Žalovaná prevzatie karty potvrdila svojím podpisom.

Predmetom Dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 20.7.2006 bolo zriadenie účtu pre majiteľa a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

V zmysle článku III. bodu 3 Dodatku všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa bodu 9.1 Obchodných podmienok O. O., X..O.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom (ďalej tiež iba „Obchodné podmienky“), banka dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie po splnení podmienok uvedených v bode 10.2. až do výšky stanovenej bankou podľa bodu 9.2.

Podľa bodu 9.2 Obchodných podmienok O. O., X..O.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, banka v prípade, ak dlžníkovi poskytne povolené prečerpanie, oznámi dlžníkovi Oznámením poskytnutie povoleného prečerpania a stanoví v tomto Oznámení maximálnu výšku povoleného prečerpania, do ktorej môže dlžník povolené prečerpanie využívať.

Podľa bodu 9.5 Obchodných podmienok O. O., X..O.. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom, povolené prečerpanie zaniká momentom zániku úverovej zmluvy, na základe ktorej bolo povolené prečerpanie poskytnuté, alebo dňom stanoveným bankou v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania alebo v inom oznámení týkajúcom sa povoleného prečerpania.

O. O., X..O.. písomným podaním zo dňa 20.7.2006 - oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, žalovanú vyrozumela o tom, že splnila podmienky pre povolené prečerpanie a že jej od 20.7.2006 poskytuje povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.12.2013 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

Výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 13.1.2014 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 413,57 eur do 28.1.2014.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 1.6.2015 uviedol, že žalovaný splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania, O. O. Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 20.7.2006 mu potvrdila splnenie podmienok, poskytla žalovanému povolené prečerpanie a stanovila podmienky jeho čerpania tak, že výška úverového rámca predstavovala sumu vo výške 531,10 eur (16.000 SK) a výška úrokovej sadzby povoleného prečerpania bola vo výške 15,40 % p. a., s tým, že táto úroková sadzba bola premenlivá do konečnej splatnosti úveru. Súčasťou týchto zmlúv sú tiež Všeobecné obchodné podmienky O. O. účinné od 1.1.2006 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“), Obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006 (ďalej len „Úverové podmienky“), a Sadzobník poplatkov O. O. (ďalej len „Sadzobník poplatkov“). Žalobca z dôvodu sústavného nepovoleného prečerpania zosplatnil Úver ku dňu 21.9.2011. Žalovaný bol povinný na kartový účet poukazovať tzv. minimálne splátky podľa čl. III bod 4 Zmluvy. Žalovaný bol v zmysle čl. III bod 4 Zmluvy povinný uhrádzať pohľadávku v minimálnych splátkach vo výške 1.000,- z Kartového rámca splatných k poslednému dňu v mesiaci. Splatnosť pohľadávky na kartovom účte nastala dňa 9.3.2010 - v transakčnej histórii položka s názvom Ukončenie úver. Rámca aktívnej KTK zmluvy.

Podľa § 261 ods. 3 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Ako vyplýva z § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva

z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 1 ods. 3 zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V danom právnej veci účastníci konania uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o bežnom účte a následne z dôvodu, že pôvodný veriteľ pre žalovanú v zmysle § 710 Obchodného zákonníka realizoval príkazy na platbu, hoci na účte žalovanej nemal dostatok finančných prostriedkov, došlo aj k uzavretiu zmluvy o úvere. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte, zmluva o úvere, je absolútnym obchodnozaväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter

účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný

vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybni podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 10.2.2006 k uzavretiu Zmluvy o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky a následne dňa 11.4.2006 k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty.

Dňa 13.12.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1409/2013/CE, čo je zrejme, z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.12.2013 .

Žalobca reagoval na výzvu súdu o predloženie špecifikácie žalovanej sumy, a to jednotlivých jej zložiek aj s uvedeným sumy, ktorá bola žalovanej formou povoleného prečerpania poskytnutá a koľko bolo žalovanou uhradené a súdu predložil výpis z účtu žalovanej.

V zmysle bodu 11.4 Obchodných podmienok, v prípade vzniku nepovoleného prečerpania dlžník je povinný banke okamžite toto nepovolené prečerpanie splatiť. Splatnosť nepovoleného prečerpania tak nastáva okamihom jeho vzniku, veriteľ (žalobca resp. jeho právny predchodca) preto nasledujúceho dňa po vzniku nepovoleného prečerpania bol oprávnený ho od žalovanej ako dlžníka požadovať.

Sám žalobca vo svojom písomnom podaní uviedol, že dňa 9.3.2010 nastala splatnosť pohľadávky na kartovom účte. Toto tvrdenie nekorešponduje s výpisom z účtu žalovanej, kde je ukončenie aktívnej kontokorentnej zmluvy vyznačené až ku dňu 21.9.2011. Žalobca súdu nepredložil žiadnu listinu adresovanú žalovanej, z ktorej by jednoznačne vyplnilo, kedy nastala konečná splatnosť pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

Zároveň z čl. 9 bodu 9.3 Obchodných podmienok je zrejme, že následkom zastavenia povoleného čerpania je povinnosť dlžníka vyrovnať čiastku povoleného prečerpania, pričom ak tak neurobí, dlžná čiastka sa považuje za nepovoleného prečerpanie. Nepovolené prečerpanie ako už bolo uvedené vyššie, je splatné okamihom jeho vzniku (bod 11.4 Všeobecných obchodných podmienok).

Zároveň podľa bodu 13.2 Obchodných podmienok, ak dôjde k prípadom porušenia podľa bodu 13.1 Obchodných podmienok, banka je oprávnená zastaviť povolené prečerpanie. Prípadom porušenia podľa bodu 13.1 písm. a) je aj akékoľvek nepovolené prečerpanie , ktoré trvá viac ako 10 dní.

V tomto smere mal súd za preukázané, že posledný výber peňažnej sumy žalovanou bol realizovaný dňa 18.3.2008 (podľa predloženého výpisu z účtu žalovanej), pričom dňa 30.4.2011 došlo k prekročeniu povoleného prečerpania na účte (prekročenie limitu karty 532,10 eur), nakoľko debet na účte žalovanej predstavoval sumu 532,95 eur.

Podľa názoru súdu tak splatnosť povoleného ako aj nepovoleného prečerpania nastala najneskôr dňom 11.5.2011 (trvanie nepovoleného prečerpania viac ako 10 dní a následná možnosť zastaviť povolené prečerpanie žalobcom resp. jeho právnym predchodcom podľa bodu 13.2 Obchodných podmienok). Splatnosť nepovoleného prečerpania nastala už pred uvedeným dňom samotným jeho vznikom (bod 11.4.Obchodných podmienok), splatnosť povoleného prečerpania nastala až objektívnou možnosťou žalobcu zastaviť toto povolené prečerpanie (bod 13.2 v spojení s bodom 13.1 Obchodných podmienok) a následnou možnosťou považovať toto povolené prečerpania za prečerpanie nepovolené v zmysle bodu 9.3 Obchodných podmienok.

V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vyššie uvedený výklad ustanovení Obchodných podmienok spotrebiteľskej zmluvy je pre spotrebiteľa priaznivejší, nakoľko jednoznačne umožňuje určiť splatnosť prečerpania na bežnom účte. Ak by súd pripustil výklad, že žalobca (jeho právny predchodca) jedine skutočným zastavením povoleného prečerpania je oprávnený určiť jeho splatnosť, mohlo by zo strany žalobcu dôjsť neprimeranému predlžovaniu splatnosti dlhu a následnému navyšovaniu dlžnej sumy o úroky z omeškania, prípadne o ďalšie sankcie plynúce zo zmluvy pre spotrebiteľa v prípade jeho omeškania. Zároveň by tak mohlo dôjsť k úmyselnému oddiaľovaniu začiatku plynutia premlčacej doby, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa.

Začiatok plynutia premlčacej doby je objektívna kategória a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, nie odo dňa kedy došlo k jeho skutočnému výkonu.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd poukazuje aj na ust. § § 715 ods. 4 Obchodného zákonníka a výkladu k tomuto ustanoveniu, podľa ktorého banka je povinná oznámiť bez zbytočného odkladu majiteľovi účtu výšku zostatku jeho účtu ku koncu kalendárneho roka. V zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi sklízuť do mínusového, debetného zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Základom kontokorentného úveru je tzv. kontokorentný účet vedený v banke, ktorý je kombináciou bežného a úverového účtu. Poskytnutie kontokorentného úveru umožňuje majiteľovi bežného účtu ísť do debetu, stanoveného ako úverový limit, a tak čerpať dohodnuté finančné prostriedky. V priebehu roka, tak ako nabiehajú platby na bežný účet, je stav kontokorentu neustále v pohybe. Po uplynutí jedného roka, je majiteľ bežného účtu povinný kontokorentný úver vyrovnať.

Uvedené ustanovenie všeobecných spôsobom stanovuje splatnosť kontokorentného úveru ku koncu kalendárneho roka. Určiť splatnosť úveru, ktorý je predmetom tohto konania, by uvedeným výkladom bolo možné už ku dňu 31.12.2008, teda ku koncu kalendárneho roka, v ktorom došlo k poslednému poskytnutiu kontokorentného úveru žalovanej (výber zo dňa 18.3.2008).

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči žalovanej ako spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

V danej právnej veci splatnosť povoleného ako aj nepovoleného prečerpania podľa názoru súdu nastala dňa 11.5.2011, pričom už nasledujúci deň po tomto dni mohol žalobca požadovať od žalovanej splatenie uvedenej dlžnej sumy.

Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala plynúť najneskôr dňa 12.5.2011 a uplynula dňa 12.5.2014. Žaloba na tunajšom súde bola podaná dňa 16.09.2014, teda po uplynutí premlčacej doby,

preto celý nárok žalobcu súd považuje za premlčaný. Nakoľko premlčaný nárok žalobcovi nemožno priznať, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že ust. bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 11.4.2006 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná mala v konaní plný úspech, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol, teda jej vznikol nárok na náhradu trov konania, no žalovanej žiadne trovy konania nevznikli a ani jej zo spisu žiadne trovy nevyplývajú, preto žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.